

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. april 2008
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2008-150-0611
Dok.: ANS42545

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 389 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. februar 2008.

Lene Espersen

/

Lene Volke Roesen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 389 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvad kan ministeren oplyse om forløbet efter, de terrorsigtede er blevet udvist? Hvordan sikrer man, at de får en retfærdig retssag i det pågældende land, og at de ikke bliver torturerede? Hvordan sikrer man, at de ikke blot bliver modtaget som helte, hvis de bliver udvist til et land, der er fjendtligt stillet over for Danmark?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Integrationsministeriet, hvortil der henvises:

”Det følger af udlændingelovens § 31, stk. 1, at en udlænding ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Det følger af § 31, stk. 2, at en udlænding, der er omfattet af § 7, stk. 1, ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette gælder ikke, hvis udlændingen med rimelig grund må anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. dog stk. 1.

De beskyttelseshensyn, der ligger bag bestemmelsen i udlændingelovens § 31, sikrer respekten for Danmarks internationale forpligtelser, herunder det absolutte refoulementsforbud i EMRK art. 3 og refoulementsforbuddet i flygtningekonventionens art. 33.

Såfremt udlændingen, der bliver administrativ udvist efter udlændingelovens § 25 (fare for statens sikkerhed), inden udvisningen havde opholdstilladelse i Danmark som flygtning, jf. udlændingelovens §§ 7-8, eller i forbindelse med udvisningen påberåber sig at frygte asylrelevant forfølgelse ved en tilbagevenden til sit hjemland, vil der af Udlændingesservice i 1. instans blive truffet afgørelse om, hvorvidt og hvortil udlændingen kan udsendes, hvis udlændingen ikke udrejser frivilligt af Danmark, jf. udlændingelovens § 31, jf. § 32 a. Udlændingesservices afgørelse kan indbringes for Flygtningesnævnet, jf. også besvarelsen af spørgsmål nr. 379.

Såfremt udlændingen ikke må udsendes af Danmark, jf. udlændingelovens § 31, er udlændingen henvist til såkaldt tålt ophold her i landet, medmindre udlændingen udrejser frivilligt.

Det forhold, at en udlænding, der efter at være blevet administrativt udvist af Danmark, jf. udlændingelovens § 25 (fare for statens sikkerhed), enten frivilligt udrejser eller udsendes tvangsmæssigt til et land, der måtte vælge at tage positivt imod den pågældende, er ikke i sig selv et moment af relevans for de danske udlændingemyndigheder.”